

Birthe Wetlesen: Ændringen i lov om tvungen tuberkuloseundersøgelse af færøske fiskerskibes mandskab, hvorved revisionsbestemmelsen udgår, kan mit parti anbefale. Tuberkuloseundersøgelsen har vist sig at være en udmærket foranstaltning og bør selvfølgelig fortsættes.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Tak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om sundhedsplejerskeordninger.

(Lovforslaget (nr. 123) findes i tillæg A. sp. 1511, fremsættelsen i tidenden sp. 4107).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lis Groes: Da loven om sundhedsplejersker sidst var til revision, var der almindelig enighed om, at det ville være meget ønskeligt, om man kunne få denne fortræffelige hjælp til mødre med spædbørn udstrakt til samtlige kommuner, enten det nu skete gennem kombinerede ordninger eller gennem ansættelse af specielle spædbørnssundhedsplejersker. Det var vort håb, at den højtærede minister gennem forhandlinger med kommunale organisationer og sundhedsstyrelsen kunne finde vej til en sådan udbygning. Det viser sig imidlertid, at disse forhandlinger ikke har været så lette. Man har endnu ikke fundet frem til, hvorvidt udbygningen bør ske amtsvis eller ej. Man har ikke fundet frem til ensartede refusionsregler for hjemme- og sundhedspleje, og der er også andre problemer vedrørende ansættelsesvilkår og lønninger.

Det foreliggende lovforslag udtrykker dog både den højtærede ministers og det tidligere folketingsudvalgs ønske om en snarlig udbygning af sundhedsplejerskeordningen over hele landet, idet det i § 1 hedder, at der bør ansættes sundhedsplejersker af kommunerne. Min bekymring er

blot, om denne formulering i højere grad dækker et fromt ønske end et tilsagn om, at en sådan udbygning vil finde sted såpas hurtigt, at den kan tilendebringes inden for en overskuelig tid. Fra december 1960 til december 1962 har 7 nye kommuner ansat sundhedsplejersker. 854 kommuner er endnu udækket. Fortsætter vi med samme tempo, kan vi altså opnå, at om godt 200 år vil landet være dækket med sundhedsplejersker.

Jeg er selvfølgelig indforstået med, at vi må have ryddet forskellige praktiske problemer af vejen, men var det ikke muligt, at man i hvert fald nåede til en egentlig plan for udbygningen i kommunerne og samtidig hermed en plan for uddannelsen af det tilstrækkelige antal sundhedsplejersker? De 2 ting hænger jo nøje sammen.

Af fremsættelsen fremgår, at den højtærede minister deler dette ønske, og måske kan vi under udvalgsarbejdet høre lidt nærmere om de praktiske muligheder for at stimulere initiativet hos kommunerne. Måske vil ansættelsen af ledende sundhedsplejersker i amtet virke inspirerende i så henseende.

Lovforslaget åbner direkte adgang til at kombinere arbejdet som sundhedsplejerske med hjemmesygepleje og skolesundhedspleje, og mon ikke netop en sådan ordning vil være praktisk i sognekommunerne? Det er mit indtryk, at det vil være godt både for kommunerne, for sundhedsplejerskerne og for hjemmene, som derigennem får et direkte kendskab til den pågældende person.

Det er udtrykkeligt sagt i lovforslaget, at det ikke omfatter Færøerne og Grønland, men ved kgl. anordning kan sættes i kraft dér. Det er sådan, at allerede nu har Grønland 7 sundhedsplejersker og 1 ledende sundhedsplejerske, men der er for mig ingen tvivl om, at netop Grønland og Færøerne kan have brug for en sådan ordning; vi ved jo, at spædbørnsdødeligheden er større i disse områder af landet end i de øvrige.

Ellen Poulsen: Sidste år blev der udført et ret omfattende udvalgsarbejde om disse problemer, og vi i udvalget fik dengang mange oplysninger, bl. a. om de forsøg, der var i gang for eventuelt at finde frem til en kombination af hjemmesygeplejen,